

der stigende Spænding, sørgende og ængstede venter paa den store Afgørelse for vore sydligste danske Søstre og Brødre.

Men som det er, rækker vi vore Hænder mod dem, der kommer — vi hylder dem, disse Heltinder — vi bøjer os for dem — vi hilser dem — Velkommen hjem!

Ude fra.

Kvindens Adgang til Embeder i Sverige.

I Sommeren 1919 nedsattes i Sverige en Kommission, der skulde undersøge Spørgsmaalet om udvidet Ret for Kvinderne til at opnaa Ansættelse i Statens Tjeneste; Formanden for Kommissionen var Fru Emilia Bromé, som bl. a. er kendt som Medlem af Familieretskommissionen.

Kommissionen har nu afgivet 1. Del af sin Betænkning, der drejer sig om, hvilke Grene af Statstjenestens kgl. Embeder, der bør gøres tilgængelige for Kvinder. Efter den svenske Lovgivning kræves der en Grundlovs-Ændring, for at Kvinder kan faa Adgang til disse Embeder, og Kommissionen fastslår som sit Princip, at Grundlovens Bestemmelse herom bør gøres saa vidtrækkende som muligt, mens de nærmere Bestemmelser skal optages i særlige Love, der knytter sig til Grundlovsbestemmelserne. I disse særlige Love skal angives, hvilke Statstjenester o. s. v. Kvinder har Adgang til, samt deres Lønnings- og Pensionsforhold, sammenlignet med Mænds, og endelig Bestemmelser om den gifte Kvindes særlige Stilling i Statens Tjeneste.

Efter de Overvejelser, Kommissionen har anstillet, er den kommen til det Resultat, som fremgaar af den ved forelagte 1. Del af Betænkningen, at „Kvinder principielt bør have samme Ret som Mænd til fri og aaben Konkurrence om Statens Embeder“, og at dette Princip bør lovmæssigt fastslåas.

Kommissionen anfører, at det vilde være en dyb Uretfærdighed, om Samfundet, da det jo ikke kan hindre den sociale Udvikling, som lægger Kvindernes Virksomhed mere og mere udenfor Hjemmene, skulde hindre dem i at naa lige saa langt frem som Mænd, blot af den Grund, at de er Kvinder, og Kommissionen udtaler endvidere: Naar man kommer saa

vidt, at der praktisk taget ikke længe trækkes nogen Grænse for Kvindens Muligheder for at naa frem til betydningsfulde Opgaver, vil den Mangel paa Ansvarsfølelse, overfor deres Opdragelse og Undervisning forsvinde, som nu i mange Tilfælde forefindes, og som skyldes Følelsen af, at Kvinder dog kun vil kunne opnaa en lave- re og begrænset Virksomhed.“

Med Hensyn til Kommissionens Indstilling paa de enkelte, særlige Omraader er der for os Grund til at lægge Mærke til Forslaget angaaende Kvindens Ansættelse i Præsteembederne.

Paa dette Punkt har Kommissionen fremsat en Motivering, der er præget af den Diskussion, som overalt er ført om dette Æmne, og den udtaler derefter

sin fulde Tilslutning til Tanken om, at Præsteembederne skal kunne beklædes ogsaa med Kvinder.

Samtidig har Kommissionen villet skabe Garanti for, at ingen Menighed skal kunne faa paatvunget en kvindelig Præst, og den foreslår derfor en Del Bestemmelser i denne Retning.

Som det vil ses, er der Grund til at glædes over det Fremstød, som den svenske Kommissions Betænkning betyder for Kvindesagen i Sverige. Det maa haabes, at de svenske Myndigheder ogsaa paa dette Omraade — saadan som det nylig er sket ved Vedtagelsen af de nye Ægteskabslove i Sverige — vil tage Konsekvensen af Kvindesagen til Gennemførelse —: Gennemførelsen af Kvindernes fulde Ligestilling med Mænd i Samfundet, og vedtage de Lovændringer, der er foreslået af Kommissionen.

Til følgeværdigt Eksempel for visse Nabolande!

Anna Westergaard.

Situationen.

I.

Under denne Overskrift har Indsenderen Zerine Nielsen fremsat en Paa- stand i K. og S. af 30. April, at Fru Elna Muncks Parti, „det radikale Venstre“, har været med til at fremkalde den af ca. 600 Arbejderdelegerede vedtagne Generalstrejke i Anledning af den ukonstitutionelle Afskedigelse af Ministeriet Zahle.

Med hvilken Begrundelse fremsætter Z. N. denne Beskyldning, og hvil-

ken Bevisførelse har hun for hendes ubeherskede Beskyldning? Fra det radikale Venstre paastaas tværtimod, at Lederne var uvidende om Socialdemokratiets Beslutning, og at R. V. søgte at udvirke, at Betingelserne for Strejken blev hævet, hvilket heldigvis lykkedes, i Forbindelse med Københavns Borgerrepræsentations Hjælp. — Den Valginsinuation er af de konservative Politikere kolporteret paa Vælgermøderne, at det radikale Venstre har Medansvar for Generalstrejketrudselen, paa denne Usandhed bygger nu Z. N. hendes Harne og Afsky mod 6 Kvinder, uden at føre Bevis for hendes Udtalelsers Rigtighed, Udtalelser, hun burde forskaane Bladets Læsere for.

H. Kriebel.
Nyborg.

II.

„Skaan os —“ saaledes ender Fru Zerine Nilesen sin Artikel i Nr. 8 af „Kvinden og Samfundet“, og beder dermed om at blive forskaonet for Partipolitik i Kvinden og Samfundet“, men jeg vil bede Fru Zerine Nielsen om at skaane os for mere af den Slags. For sammen med de gode Raad og Formaninger til de kvindelige Medlemmer af Rigsdagen er hele Artiklen kun et Stykke Partipolitik, absolut, og endda slet ikke nogen venlig Partipolitik, og hvis det ikke maa opfattes saaledes, kan det kun opfattes som den absolute Mangel paa Forstaaelse af den faktiske Situation, enten det nu bunder i manglende Oplysning om Situationen eller Mangel paa god Vilje til at ville forstaa den.

Magdalene Jørgensen
Odense.

Samfundet og Kvinden.

Nu, da Turene til Skoven staar for Døren, husker man med et Suk, hvor ofte man i de senere Aar har lyst efter Kvinden i Samfundets Tjeneste derude i Naturen.

Hvor var hun henne, da det friske, skønne Grønsvær i Parker og Skove forvandlede til uappetitlige Affalds- pladser?

Kvinden, som ellers lægger den værnende, prydende Haand paa Stederne, hvor hun færdes paa de private Enemærker, hvorfor nedlægger hun Arbejdet der, hvor det kan komme Samfundet tilgode? Vi trænger til